

paa at støtte sin Mening. Jeg skal, for at Forholdet kan ligge aldeles klart for, tillade mig at anføre hvad Indenrigsministeren den 22de November 1848 sagde paa Regjeringens Begne. Han sagde nemlig: at Regjeringen betragtede det som en Hovedopgave (Hør!) — altsaa ikke som nogen Bisag — som en Hovedopgave, at tilvejebringe en Ordning af Landboforholdene, hvorved Jordbrugeren faaer saavidt mulig Raadighed over sin Kraft, sin Tid og sin Besiddelse, altsaa at gennemføre en paa Nætsærdighed grundet Afsløsning af saadanne nu bestaaende Forhold, som lægge Hindringer i veien for den frie personlige Stilling og Virksomhed (Hør!). Blandt de Love, han nævnedes som saadanne, som Ministeriet vilde forelægge, for at udføre denne Hovedopgave, var den om Fæstegodsets Afsløsning til Selveiendom. Nu har den ærede Finantsminister idag, ligesom den forrige Indenrigsminister paa sidste Rigsdag, villet smutte bort fra denne Tilfælgende, ved at sige: ja, men den daværende Indenrigsminister forelagde for en Landbocommission et Udkast — det var egentlig intet Udkast, det var en Plan til et Udkast — og dermed er dette Tilfælgende opfyldt; men jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at Indenrigsministeren i sin Udtalelse dengang sagde, paa Regjeringens Begne, at en saadan Lov om Fæstevæsenets Afsløsning agtede Regjeringen at forelægge for den første sammentrædende Rigsdag, og det var noget ganske Andet end at forelægge en Plan til et Lovudkast for en sammenfærdet Landbocommission. Han kunde desuden ikke mene nogen Landbocommission, thi samme Indenrigsminister svarede jo, da der spurgtes ham, om Regjeringen tænkte paa at sammensætte en Landbocommission, paa det Bestemteste: nei; han kan ikke mene, at Loven skulde forelægges for en Landbocommission i samme Dieblit som han udtrykkelig erklærede, at han ingen Landbocommission vilde sammensætte; men de bestemte Ord lyde, at han vilde forelægge denne Lov for den første sammentrædende Rigsdag. Det er nu Forholdet. Jeg skal meget gjerne lade den ærede Finantsministers Forsvar eller Undskyldning

gjælde, jeg skal ikke gaae ind paa at udtale videre, men Forholdet selv maa jeg bestandig fordrø, at det staaer klart. Ministeriet er altsaa virkelig kommet bort, ikke alene nu, men allerede paa den første Rigsdag efter Grundlovens Vedtagelse, var samme November=Ministerium kommet bort fra det bestemte Løfte, som der blev givet. Vi have siden den Tid i dette Spørgsmaal leget Blindebuk med Ministeriet; naar vi have troet at finde det i det ene Hjørne, saa have vi fundet det i det andet. Nu have vi atter faaet Bindet fra Dinene, nu see vi igjen klart, hvorledes vi staae med vort nuværende Ministerium, og det er virkelig et glædeligt Fremskridt, et Fremskridt, jeg er glad ved, at vi strax kom til ved ikke først at lade denne Sag gaae til Udvalg, og derved maafee kommet til endnu et Par Maaneder at lege Blindebuk. Fremdeles opnaeendes derved tillige et andet Gode, og det var dette, at Indenrigsministeren fik den Celebritet, som blev stillet ham i Udfigt af en æret Rigsdagsmand, der viste ham, at den forrige Indenrigsminister ved sin Udtalelse i denne Sag havde faaet en vis Celebritet, og opfordrede ham tydeligt nok, til ogsaa at erhverve sig en saadan. Indenrigsministeren har nu faaet sin Celebritet og den første Frugt af denne Celebritet kostede han strax i den høie og varme Tassigelse, han diebliffeligen fik af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Bliren=Finecke) (Atter). Der er nu mange Slags Celebriteter og denne Celebritet er af mit ganske Hjerte Indenrigsministeren vel undt. Vi komme nu tilbage til hvad Indenrigsministeren igaar anferte, hvorfor han ikke vilde en Afsløsningslov for Diebliffet, det var nemlig fordi Frivilligheden skreed nu saa rask frem, og den vilde skride raskere frem endnu, naar vi Alle vare enige om at gjøre Bort dertil, og at der altsaa ikke behøvedes nogen Tvangslov. Det Bevist han i sin statistiske Dpgivelse gav, det maa jeg ogsaa finde utilstræffelig, saalænge jeg ikke seer, paa hvilke Godser disse Steder ere solgte, hvad de ere solgte til, hvem der har kjøbt dem, o. s. v. Overalt, saadanne statistiske Dplysninger ere virkelig meget farlige at sætte nogen Tro til, og der foreligger et